nunq̃ Dñm gloriæ crucifigi permiſiſſent. REMI. Sed quotieſcũq; eius virtute torquæbantur,& ſigna,& miracula faciẽtẽ videbãt, æſtimabant eſſe filium Dei: poſtq̃ videbant eum eſurire, ſitire, & his ſimilia pati dubitabant,& credebant hoĩem purum. Conſiderandum eſt,ꝙ etiam Iudæi increduli dicẽtes Chriſtum in Beelzebub eieciſſe dæmonia, & Arriani dicẽtes eum eſſe creaturam: nõ ſolum iudicio Dei, ſed etiam dæmonum cõfeſſione damnari merentur,qui Chriſtum filium Dei dicunt.Recte aũt dicunt: Quid nobis &c.hoc ẽ nihil cõe eſt noſtræ malitię & tuæ grãæ, quia ſm Apl̃m,nulla ſocietas eſt lucis ad tenebras.CHRY. in Homil. Vt autem non videretur adulationis hoc eſſe, ab experientia clamabant,dicẽtes:{Veniſti ante tp̃s torquære nos.} AVG. 8.de Ciui.Dei. Siue quia ſubitũ illis fuit quod futurum quidem, ſed tardius opinabantur,ſiue quia pditionem ſuã hanc ipſam dicebant, qua fiebat,vt eorũ cognitio ſperneretur: & hoc erat ante tp̃s iudicij, quo æterna damnatione puniendi ſunt. HIERO. Præſentia etiã Saluatoris tormenta ſunt dæmonum. CHRY. in Hom. Non aũt poterant dicere ſe non peccaſſe,quia eos Chriſtus inuenerat mala operantes,& facturam Dei punientes. vnde æſtimabant pp ſuperabundantiam malorum, quæ fecerant, ꝙ non expectaretur in eis tp̃s extremę punitionis,quæ erit in die iudicij. AVG. de Cõ. euan. Quòd autem verba dæmonum diuerſimode ad Euangeliſtis ſunt dicta,non habet aliquid ſcrupuli,cum vel in vnam redigi ſententiam,vel omnia dicta poſſint intelligi,nec quia pluraliter apud Matthæum: apud illos autem ſingulariter loquitur,cũ & ipſi narrent,ꝙ interrogatus quis vocaretur,legionem ſe eſſe reſpondit:eo ꝙ multa eſſent dæmonia.Sequitur.{ Erat autem non longe ab eis grex porcorum multorum paſcens:dæmones autem rogabant eũ dicentes. ſi eijcis nos hinc: mitte nos in porcos. GREG. 2. Mora. Scit.n.diabolus,quia quodlibet agere ex ſemetipſo nõ ſufficit, qa nec per ſemetipſum in eo ꝙ eſt ſpũs exiſtit. REMI. Sed ideo nõ petierunt,vt in homines mitterent,quia illum cuius virtute torquebantur,humanam ſpeciem geſtare videbant. Nec etiam petierunt,vt in pecora mitterentur,quia pecora Dei præcepto munda ſunt animalia,& tunc in templo Dei offerebantur. Præ alijs autẽ immundis in porcos mitti petierunt,quia nullum animal eſt immundius porco.vnde & porcus dicitur quaſi ſpurcus,eo ꝙ in ſpurcitijs delectetur,ſic & dæmones ſpurcitijs peccatorum delectatur. Non autem petierunt,vt in aere mitterentur pp nimiam cupiditatẽ nocendi hoĩbus.Sequitur.{Et ait illis:Ite.} CHRY. in Ho. Non autem hoc fecit Ieſus quaſi a dæmonijs perſuaſus, ſed multa hinc diſpenſans:vnum quidem, vt inſtruat magnitudinem nocumenti dæmonum,qui illis hoĩbus inſidiabantur,aliud,vt diſcant omnes,qm̃ neque aduerſus porcos audent,niſi ipſe conceſſerit. Tertium,vt oſtẽdent,ꝙ grauiora in illos hoĩes operati eſſent,q̃ in porcos,niſi eſſent homines illi inter calamitates diuina prouidentia adiuti. magis.n.odio habent homines,q̃ irrationalia. Per hoc autem manifeſtum eſt qm̃ nullus eſt,qui non potiatur diuina prouidentia. Si autem non omnes ſimiliter neque ſm vnum modũ, & hæc etiam prouidentiæ maxima ſpes eſt:ad id autem quod vnicuique expedit prouidentia oſtenditur. Cum prædictis autem & aliud ex hoc dicimꝰ,qm̃ non cõmuniter omni prouidet ſolum,ſed ſingulariter vnicuique quod in dæmoniacis his aliquis aſpiciet manifeſte,qui olim ſuffocati eſſent, niſi diuina procuratione potiti eſſent:propter ea etiam conceſſit abire in gregem porcorum, vt qui regiones habitabant illas,diſcant eius virtutem. Vbi.n.nullus eum cognouerat, fulgere faciebat miracula, vt eos in ſuæ diuinitatis cognitionem trahat. HIERO. Non ergo,vt concederet Saluator dæmonibus quod petebant,dixit.{Ite} ſed vt p interfectionẽ porcorum,hominibus ſalutis occaſio præberetur.Sequitur. { At illi exeuntes.ſ.ab hominibus.{abierunt in porcos, & ecce magno impetu abijt totus grex præceps in mare, & mortui ſunt in aquis.} Erubeſcat Manichæus ſi de eadem ſubſtantia,& ex eadem origine hominũ,beſtiarumq; ſunt animæ, qũo ob vnius hominis,uel duorum ſalutem,duo milia porcorum ſuffocantur? CHRY. in Homil. Ideo autem porcos dæmones occiderunt,quia vbique homines in męſtitiam mittere ſtudent,& de perditione lętantur. Damni etiam magnitudo augebat eius quod factum erat famam:a multis enim diuulgabatur,ſcilicet ab his,qui curati erant a porcorum dominis, & a Paſtoribus.vnde ſequitur.{Paſtores autem fugerũt, & venientes in ciuitatem nunciauerunt omnia, & de his qui dæmonia habuerãt,& ecce tota ciuitas exijt obuiam Ieſu.} Sed cum deceret eos adorare,& admirari virtutem:emittebant eum a ſe.vnde ſequitur:{ Et viſo eo rogabant eum, vt tranſiret a finibus eo-

impetu abijt totus grex pręceps in mare,& mortui ſunt in aquis. Paſtores aũt fugerunt, & venientes in ciuitatẽ nunciauerunt hæc oĩa, & de his q̃ dæmonia habuerant. Et ecce tota ciuitas exijt obuiam Ieſu,& viſo eo rogabant eũ vt tranſiret a finibus eorum:

Cap.23. Lib.2.c.24. Cap.8.

F rum.} Intuere autem & Chriſti manſuetudinem poſt virtutem, quia enim beneficia adepti abigebãt eum: non reſtitit, ſed receſſit: & eos qui indignos ſe nunciauerũt eius doctrina dereliquit: dans eis Doctores liberatos a dæmonibus,& porcorũ Paſtores. HIERO. Vel quòd rogant, vt tranſeant fines eorum, non de ſuperbia hoc faciunt,ſed de humilitate, qua ſe indignos Domini præſentia iudicabant, ſicut & Petrus ait: Exi a me Domine, quia uir peccator ſum. RABA. Intepretatur Geraza colonũ eijciens, vel aduena propinquans:hoc eſt Gentilitas, quæ diabolum G a ſe eiecit. Et quæ prius longe, modo facta eſt prope,poſt reſurrectionem viſitata a Chriſto per prædicatores. AMBRO. ſuper Lucam: Duo quoque dæmoniaci figuram populi Gentilis accipiunt, quoniam cum tres filios Noe generauit:Cham, Sem, & Iaphet: Sem tantummodo familia in poſſeſſionem accita eſt Dei, ex duobus autem aliis nationum populi pullularunt. HILA. Vnde extra vrbem,ideſt extra legis,& Propherarum Synagogã duos homines in monumentis dæmones detinebant duarum, ſcilicet Gentium originis,intra defunctorum ſedes, & mortuorum reliquias obſederant, efficientes prætereuntibus viam vitæ præſentis infeſtam. RABA. Vel non immerito in monumentis illos habitaſſe ſignificauit,quid enim aliud ſunt corpora perfidorum, niſi quædam defunctotum ſepulchra? in quibus non Dei ſermo, ſed anima peccantis morte recluditur.Dicit autem.{Ita vt nemo poſſit tranſire per viam illam} quia ante aduentum Saluatoris in via H Gentilitas fuit. Vel per duos,Iudæos & Gentes accipe, qui non habitabãt in domo,ideſt in conſcientia ſua non requieſcebant.In monumentis manebant,ideſt in operibus mortuis delectabantur, nec ſinunt per viam fidei,quam viam Iudæi impugnabãt aliquem tranſire. HILA. Occurſus autem eorum concurrentium ad ſalutem voluntas iudicatur. videntes autem dæmones non ſibi iam locum in Gentibus derelinqui,vt patiatur habitare ſe in hæreticis depræcantur,quibus occupatis,in mare, ideſt in cupiditatẽ ſæcularem dæmonum præcepitatur inſtinctu,cum reliquarum Gentium infidelitate moriuntur. Vel porci ſunt, qui lutulentis delectantur actibus.nam niſi quis porci more vixerit,non in eum diaboli accipiunt poteſtatem,aut ad probandum tantum,non ad perdendum accipient. Quòd autem in ſtagnum præcipati ſunt porci,ſignificat etiam,ꝙ liberato populo Gentium a damnatione dæmonum in abditis agunt ſacrilegos ritus ſuos,qui Chriſto credere noluerunt,cæca & profunda curioſitate ſubmerſi. Quòd autem Paſtores porcorum fugientes iſta nunciant, ſignificat quoſdã I & etiam primates impiorum,quanquam Chriſtianam legem fugiant: potentiam tamen Chriſti ſtupendo prædicare non ceſſant. Quòd autem magno timore percuſſi,rogant vt ab eis diſcedat:ſignificat multitudinem vetuſta ſua vita delectatam,honorare quidem ſe nolle Chriſtianam legem dum dicunt,ꝙ eam implere non poſſunt. Vel urbs illa Iudaici populi habuit ſpeciem,quæ Chriſti operibus auditis,Domino ſuo obuiam pergit,prohibens ne fines ſuos vrbemq; contingeret,neque.n.euangelia recepit.

CAP. IX.

ET aſcendẽs Ieſus in nauiculã,transfretauit,& uenit in ciuitatẽ ſuam. Et ecce offerebant ei paralyticũ iacẽtem in lecto. Videns aũt Ieſus fidẽ illorũ,dicit paralytico. Cõfide fili,

Cap.8.

CAP. IX.

CHRY. in Hom. Monſtrauit ſuperius Chriſtus ſuam virtutem per doctrinam,quando docuit eos, vt poteſtatem habẽs, per leproſum quando dixit. Volo,mundare,per Centurionem qui dixit. Dic verbo & ſanabi K tur puer meus. per mare,quod verbo refrenauit. per dæmones qui eum confitebantur. Hic autem rurſus alio maiori modo inimicos eius cogit confiteri æqualitatem honoris ad patrem. vnde ad hoc oſtendendũ ſubditur.{Et aſcendens in na.transfr.& ve. in ci.ſuã.} Nauigium autem intrans pertranſit, qui pede mare poterat pertranſire. non enim ſemper mirabilia volebat facere, ne incarnationis noceat rationi. IOAN. Epiſcopus. Creator autem rerum orbis terræ dominus, poſteaquàm ſe propter nos noſtra anguſtauit in carne,cœpit habere humanam patriam: cœpit ciuitatis Iudaicæ eſſe ciuis,parentes habere cœpit parentum omnium ipſe parens, vt attraheret charitas quos diſperſerat metus. CHRYS. in Hom. Ciuitatem autem ſuam hic Capharnaum dicit: alia.n. eum ſuſceperat naſcentem.ſ. Bethleem, alia eum nutriuit.ſ. Nazareth,alia autem habuit continuæ habitantem, ſ.Capharnaum. AVG. de Con. Euan. vel aliter. Quod Matthęus hic ſcribit de ciuitate domini: Marcus autem de Capharnaum,difficilius ſolueretur,ſi Matthæus Nazareth nominaret. nũc vero cũ potuerit ipſa Galilæa

Galilæa dici ciuitas Chriſti, quia in Galilæa erat Nazareth, ſicut in vniuerſum regnum Romanum in tot ciuitatibus cõſtitutum, dicitur modo Romana ciuitas. Quis dubitauerit, vt veniens in Galilæam Dñs recte diceretur veniſſe in ciuitatem ſuam, in quocũque eſſet oppido Galileæ: præſertim quia & ipſa Capharnaũ ex tollebatur in Galilęa vt tanquam Metropolis haberet? HIER. Vel ciuitatẽ eius, nõ aliam intelligamus,q̃ Nazareth. vñ & Nazarenꝰ appellatus eſt. AVG. de Con. euan. Et ſm hoc dicimus Matthæũ prætermiſiſſe, quæ geſta ſunt, poſtea q̃ Ieſus venit in ciuitatem ſuam donec veniret Capharnaum,& hic adiunxiſſe de ſanato paralytico,ſicut in multis faciunt prætermittentes media, tanquam hoc continuo ſequatur, quod ſine vlla prætermiſſionis ſignificatione ſubiungunt.& hoc modo hic ſubditur:{Et ecce offerebant ei paralyticum iacentem in lecto. CHRY. in Homil. Paralyticus autem hic alter eſt præter eum qui in Ioanne ponitur. Ille quidẽ in natatorijs iacebat: hic autem in Capharnaum. ille famulis carebat:hic autem habebat eos,qui ſui curam habebant, qui & portantes eum attulerunt. HIERO. Obtulerunt autem ei iacentem in lecto,quia ipſe ingredi non valebat. CHRY. in Homil. Non autem vbique ab ægris ſolum quærit fidem, puta cum inſaniunt,vel aliter ab ægritudine in exceſſu fuerint mentis.vnde ſubditur:{Videns autem Ieſus fidem illorum. HIERO. nõ eius qui offerebatur:ſed eorum qui offerebant. CHRY. in Homi. Quia igitur tantam oſtendunt fidem, monſtrat & ipſe ſuam virtutem, cum omni poteſtate ſoluẽs peccata.vnde ſequitur. { Dixit paralytico:confide fili, remittuntur tibi peccata.} IOAN. Eps: Quantum valet apud Deum fides propria apud quem ſic valuit aliena, vt intus & extra ſanaret hoĩem. Audit veniam & tacet paralyticꝰ, nec vllam reſpondet gratiam,quia plus corporis q̃ animæ tendebat ad curam. Merito ergo Chriſtus offerentium recipit fidem: non vecordiam iacentis. CHRY. Vel erat magna fides etiam huius infirmi:non enim permiſiſſet ſe ſubmitti,vt alius euangeliſta dicit per tectum non credens. HIERO. O mira humilitas, deſpectum,& debilem:totis membrorum cõpagibus diſſolutum filium vocat,quem Sacerdotes non dignabantur attingere,aut certe ideo filium, quia dimittuntur ei peccata ſua, vbi datur nobis intelligentia propter peccata pleraſque euenire corporum debilitates. Et iccirco forſitan prius dimittuntur peccata,vt cauſis debilitatis ablatis,ſanitas reſtituatur. CHRY. in Homil. Scribæ autem diffamare volentes,etiam nolentes fecerunt clarere quod factum eſt. eorum enim ęmulatione ad ſigni oſtenſionem vſus eſt Chriſtus: hoc.n.eſt ſuperabundantia eius ſapientiæ quòd ſua per inimicos manifeſtat. vnde ſequitur.{Ecce quidam de Scribis dixerunt intra ſe: Hic blaſphemat.} HIERO. Legimus in Propheta:Ego ſum qui deleo omnes iniquitates tuas. Conſequenter ergo Scribæ,quia hominem putabant, & verba Dei non intelligebant,arguunt eum vitio blaſphemiæ. Videns autem cogitationes eorum oſtendit ſe Deum qui poteſt cordis occulta cognoſcere,& quodammodo tacens loquitur: Eadem potentia qua cogitationes veſtras intueor, poſſum & hominibus delicta dimittere. Ex vobis intelligite quid paralyticus conſequatur. vnde ſequitur. {Et cum vidiſſet Ieſus cogi. eorum dixit. Vt quid cogitatis mala in cordibus veſtris?} CHRY. Non quidem eorum deſtruxit ſuſpitionem,qua.ſ.cogitabant eum prædicta dixiſſe vt Deum. Si.n. non eſſet æqualis Deo patri,oportebat eum dicere longe ſum ab ab hac poteſtate.ſ.dimittendi peccata: nunc aũt contrarium firmauit ſua voce & miraculi oſtenſione. vnde ſubdit,{Quid eſt facilius dicere:dimittuntur tibi peccata tua, an dicere,ſurge & ambula?} Quanto quidem anima corpore potior eſt, tanto peccatum dimittere maius eſt quàm corpus ſanare. Sed quia illud quidem nõ manifeſtum,hoc autem manifeſtum, facit minus quod eſt manifeſtius,vt demonſtret maiꝰ & non manifeſtum. HIERO. Vtrum enim ſint paralytico peccata dimiſſa: ſolus nouerat qui dimittebat.{Surge autem & ambula.} tam ille qui ſurgebat, quàm hi qui ſurgentem videbant poterant approbare,quanquam eiuſdem virtutis ſit & corporis & animæ vitia dimittere. Inter dicere autem & facere,multa diſtantia eſt. fit ergo carnale ſignum, vt probetur ſpiritale. vnde ſequitur.{Vt aũt ſciatis,qm̃ filius hoĩs hẽt ptãtem in terra dimittẽdi pctã. CHRY. in Ho. Supra quidẽ,paralytico nõ dixit:dimitto tibi pctã,ſed{dimittunt tibi pctã,} quia vero Scribæ reſiſtebant,altiorem ſuã potẽtiam demonſtrat,dicens, Quia filius

Lib.2.c.25. Eſa.43.

Remittuntur tibi peccata tua. Et ecce quidam de Scribis dixerunt intra ſe: hic blaſphemat. Et cum vidiſſet Ieſus cogitationes eorum dixit. ut quid cogitatis mala in cordibus ueſtris? Quid eſt facilius dicere: dimittuntur tibi peccata tua, an dicere, ſurge & ambula? Vt aũt ſciatis quia filius hominis habet poteſtatem in terra dimittẽdi peccata, tunc ait paralytico: Surge, tolle lectũ tuũ & vade in domũ tuã. & ſurrexit & abijt in domũ ſuã. Videntes autẽ turbę, timuerunt & glorificauerũt Deum qui dedit poteſtatẽ talẽ hominibus.

b Et cum trãſiret inde Ieſus, vidit hominẽ ſedentẽ in Teloneo, Matthęum nomine. Et ait illi: Sequere me. Et ſurgẽs ſecutus eſt eũ. Et factũ eſt, diſcũbente eo in

A hoĩs hẽt ptãtẽ dimittendi pctã. Et vt oſtendat ſe prĩ æqualem nõ dixit,ꝙ filius hoĩs indiget aliquo ad dimittendum pctã,ſed qm̃ hẽt. GLO. Hæc aũt verba,{vt ſciatis} poſſunt eſſe Chriſti,vel Euangeliſtæ,quaſi Euangeliſta diceret: Ipſi dubitabant eũ pctã dimittere, ſed{vt ſciatis,qm̃ filius hoĩs habet ptãtẽ} ait paralytico. Si autem Chrs dicat pnunciaſ ſe hæc verba, ſic intelligetur: Vos dubitatis me poſſe pctã dimittere, ſed{vt ſciatis qm̃ filius hoĩs.} quę quidẽ orõ imperfecta eſt:ſed ſubdit actus loco conſequentis. vñ dr̃. {Ait paralytico: Surge, & tolle lectum tuum. IOAN. Eps: Vt qđ fuit teſtimonium infirmitatis, ſit probatio ſanitatis.{Et vade in domũ tuã} ne Chriſtiana fide curatꝰ,moriaris in pfidia Iudæorum. CHRY. in Ho. Hoc aũt pcepit:vt non æſtimet phantaſia eſſe qđ factum eſt. vñ ad veritatem facti oñdendam ſubditur:{Et ſurrexit,& abijt in domũ ſuã.} Sed tñ aſtantes hoĩes adhuc deorſum trahuntur. vnde ſequitur. {Vidẽtes aũt turbæ,timuerunt & glorificauerunt Deum, q dedit talem ptãtẽ hoĩbus.} Si bene cogitaſſent apud ſe,agnouiſſent,quia filius Dei erat. Interim.n.nõ parũ erat æſtimare oĩbus hoĩbus maiorem,& a Deo venire. HILA. Myſtice autẽ Iudæa repudiatus in ciuitatem ſuã reuertitur. Dei ciuitas fidelium plebs eſt,in hanc ergo introiuit p nauim.i.eccleſiã vectus. IOAN. Eps: Non autẽ Chriſtus indiget naui,ſed nauis Chriſto, quia ſine cœleſti guber- C natione nauis eccleſiæ per mundanum pelagus ad cœleſtem portum non valet peruenire. HILA. In paralytico autem Gentium vniuerſitas offertur medenda. hic itaque angelis miniſtrandus offertur:hic filius nuncupatur, quia Dei opus eſt. huic remittuntur aiæ pctã,q̃ lex laxare non poterat. fides.n.ſola iuſtificat. Deinde virtutem reſurrectionis oſtendit,cum ſublatione lectuli infirmitatem corporibꝰ docuit defuturã. HIERO. Iuxta tropologiam autẽ, interdũ aĩa iacens in corpore ſuo virtutibus diſſolutis, a perfecto Doctore Dño offertur curanda. vnuſquiſq;.n.æger petendæ ſalutis petitores dicit adhibere,per quos actuum nr̃orum clauda ueſtigia,verbi cœleſtis remedio reformentur. Sunt igitur monitores mẽtis, qui animum auditoris ad ſuperiora erigunt,quàmuis exteriõris corporis debilitate torpentem. IOAN. Eps. Dñs autẽ in hoc ſæculo inſipientium voluntates non q̃rit:ſed reſpicit ad alterius fi- D dem,nec medicus languentium reſpicit voluntatem, cum contraria requirat infirmus. RABA. Surgere autem,eſt aĩam a carnalibus deſiderijs abſtrahere. Lectum tollere, eſt carnem a terrenis deſiderijs ad voluptatem ſpiritus attollere. Domum ire,eſt ad Paradiſum redire, vel ad internam ſui cuſtodiam, ne iterum peccet. GREGO. 22. Moral. Vel per lectum voluptas corporis deſignatur. iubetur itaque, vt hoc ſanus portet ubi infirmus iacuerat,quia omnis qui adhuc uitijs delectatur, infirmus iacet in uoluptatibus carnis, ſed ſanatus hoc portat,quia eiuſdem carnis contumelias poſtmodum tolerat, quod intus prius deſiderijs requieſcebat. HILA. Videntes autem turbæ timuerunt. Magni enim timoris res eſt: non dimiſſis a Chriſto peccatis in mortem reſolui, quia nullus eſt in domum æternam reditus, ſi cui indulta non fuerit uenia delictorum. Ceſſante autem timore, honor redditur, quòd poteſtas hominibus hac uita data ſit per uerbum eius & peccatorum remiſſionis, & corporum reſurrectionis, & reuerſionis in cœlum.

b ¶ CHRY. in Homil. Cum Chriſtus feciſſet miraculum E non permanſit in eodem loco, ne Iudæorum zelum accenderet ampliorem. Hoc & nos faciamus non obſtinate obſiſtentes eis, qui inſidiantur, cum dicitur: { Et cum tranſiret inde Ieſus, ſcilicet a loco ubi miraculum fecerat. {Vidit hominem ſedentem in Teloneo, Matthæum nomine. HIERO. Cæteri Euangeliſtæ propter uerecundiam & honorem Matthæi: noluerunt eum nomine appellare uulgato,ſed dixerunt Leui. Duplici enim uocabulo ſuit. ipſe autem Matthæus(ſm illud Salomonis: Iuſtus accuſator eſt ſui) Matthæum ſe,& publicanum nominat, ut oſtendat legentibus nullum debere ſalutem deſperare,ſed ad meliora conuerſus,cum ipſe de publicano in Apl̃m ſit repente mutatus. GLO. Dicit autem{Sedentem in Teloneo.i.in domo,ubi uectigalia congregantur. Erat.n. Telonarius dictꝰ,a Telon gręcę,qđ eſt uectigal. CHRY. in Homil. Per hoc ergo monſtrat uocantis uirtutem: qm̃ non deſiſtentem a periculoſo officio ex medijs ipſum euulſit malis,ſicut & Paulum adhuc inſanientem. Et ideo ſequitur: Et ait illi: {Sequere me.} Sicut uidiſti uocantis uirtutem. ita addiſce uocati obedientiã, neque.n.reſiſtit,neque domum abire rogauit,

Cap.23. Hom.31.

& ſuis hoc communicare. REMI. Humana etiam pericula, quæ F ei a principibus accidere poterant paruipendit, dum officij ſui rationes imperfectas reliquit.unde ſequitur.{ Et ſurgens ſecutus eſt eum.}& quia terrena lucra deſeruit:ideo iure factus eſt dominicorum talentorum diſpenſator. HIERO. Arguit autē in hoc loco Porphyrius, & Iulianus Auguſtus uel imperitiā hiſtorici mentientis, uel ſtultitiam eorum, qui ſtatim ſecuti ſunt Saluatorē, quaſi irrationabiliter quemlibet uocantem hominem ſint ſecuti, cum tanta ſigna præceſſerint, quæ Apl'os antequam crederent

domo: ecce multi publicani, & peccatores venientes diſcumbebant cum Ieſu, & diſcipulis eius. Et videntes Phariſæi, dicebant diſcipulis eius. Quare cū publicanis & peccatoribus manducat magiſter veſter? At Ieſus audiēs ait. Non eſt opus valentibus me G

uidiſſe non dubium eſt. Certe fulgor ipſe & maieſtas diuinitatis occultæ, quæ etiam in facie refulgebat ex primo ad ſe videntes trahere poterat in aſpectu. Si.n.in magnete lapide hæc eſſe vis dicit, vt ferrum trahat, quanto magis Dñs oīum creaturarum, ad ſe trahere poterat quos volebat? CHRY. in Hom. Sed cur non cum Petro, & Ioanne, & alijs eum vocauit? quoniam durius adhuc diſpoſitus erat, ſed poſt multa miracula, & multam Chriſti famam, qñ aptiorem eum ad obediētiam ſciuit, quia intima cordis nouit.

Lib.2.c.26 AVG. de Con.euan. Vel probabilius videtur, ꝙ hæc prætermiſſa recordando Matthæus commemorat, quia ante ſermonem habitum in monte credendum eſt vocatum eſſe Matthæū.in eo quippe monte tunc Lucas cōmemorat duodecim electos, quos & Apoſtolos nominat. GLO. Matthæus.n.vocationē ſuam refert inter miracula. magnum enim miraculum fuit, ꝙ publicanus factus eſt Apoſtolus. CHRY. in Homil. Quid eſt aūt ꝙ de alijs Apoſto H lis nobis nō dicitur, qualiter & qñ ſunt vocati, niſi de Petro, & Andrea, & Iacobo, Ioanne, & Matthæo. hi.n.maxime erant in inconuenientibus, & humilibus ſtudijs. Neq; telonei officio eſt aliquid deterius, neque piſcatione vilius. GLO. Congruam aūt cœleſtis beneficij vicem impendens Matthæus: Chriſto magnum conuiuiū in domo ſua parauit, vt illi cōmodaret ſua tpalia, a quo expectabat perpetua bona. vnde ſequit̃. { Et factum eſt diſcumbente eo in

Lib.2.c.27. domo. AVG. de Con.euan. Hic Matthæus non expræſſit, in cui' domo diſcumbebat Ieſus, vnde poſſet videri nō hoc ex ordine ſubiunxiſſe, ſed quod alio tpe factum eſt recordatus interpoſuiſſe, niſi Marcus, & Lucas, qui hoc omnino ſimiliter narrant, manifeſtarēt in domo Leui: hoc eſt Matthæi, diſcubuiſſe Ieſum. CHRY. in Homil. Honoratus autem Matthæus ingreſſu Chriſti in domum eius, oēs publicanos, qui erant eiuſdem artis conuocauit. vnde ſequitur.{ Ecce multi publicani & pctōres veniētes diſcūbebant cū Ieſu, & diſcipulis eius. GLO. Publicani.n.vocant̃ qui publicis negocijs implicant̃ quę ſine peccato vix, aut nunq̃ pñt tractari, & pulchrum fuit præſagium, quia qui Apl's, & Doctor Gentiū erat futurus, in prima ſua cōuerſione, peccantium gregem poſt ſe trahit ad ſalutem, & vt iam perficeret exemplo quod perficere debebat & verbo. HIERO. Tertulianus hos dicit fuiſſe ethnicos, dicente ſcriptura. Non erit vectigal pendens ex Iſrael, quaſi Matthæus nō fuerit Iudæus. Dñs aūt non conuiuatur cum ethnicis, cum id maxime caueret, ne legem ſoluere videretur, qui & diſcipulis præcepit: In viam Gentium ne abieritis. Viderant autem publicanum a peccatis ad meliora conuerſum, locū inueniſſe pnīæ, & ob id etiam ipſi non deſperant ſalutem. CHRY. in Homil. Vnde acceſſerūt ad Redemptorem noſtrū, & non ſolum ad colloquendum, ſed etiā ad conueſcendum recepti ſunt: non ſolum deputans, aut arguens inimicos, ſed etiam conueſcens emendabat multotiēs eos, qui male diſpoſiti erant, p hoc docens nos, qm̃ oē tp̃s, & oē opus pōt nobis tribuere vtilitatem: hoc aūt videntes Phariſæi indignati ſunt, de quibus ſubditur.{ Et videntes Phariſæi dicebant diſcipulis ei'. K Quare cū publicanis, & pctōribus manducat magiſter veſter?} Notandum, ꝙ cum diſcipuli viſi ſunt peccare, Chriſtū alloquunt̃ dicentes.{ Ecce diſcipuli tui faciunt qđ nō licet facere in ſabbato: hic apud diſcipulos Chriſto detrahunt, quæ oīum malignātiū erant, & volentium ſeparare a Doctore corda diſcipulorum. RABA. Duplici autem errore tenebantur, quia & ſe iuſtos arbitrabantur, qui ſuperbiæ faſtu a iuſtitia longe diſceſſerant, & eos criminabantur iniuſtos, qui reſipiſcendo a peccatis iuſtitiæ appropinquabant.

Lib.2.c.27. AVG. de Con.euan. Lucas autem aliquanto differentius hoc videtur commemoraſſe, ſm quem Phariſæi dicunt diſcipulis: Quare cum publicanis, & peccatoribus manducatis, & bibitis? Chriſto & diſcipulis eius hoc obiectum inſinuans. Sed cum diſcipulis dicebatur: magis magiſtro obijciebat̃ quē ſectando imitabant̃, Vna eſt ergo ſententia, & tanto melius inſinuata, quanto quibuſdam verbis manente veritate mutata. HIERO. Neqne vero in priſtinis permanentes veniunt ad Ieſum, vt Phariſæi, & Scribæ murmurāt, ſed pœnitentiam agentes, quod & præſens ſermo Domini ſignifi-

cat.vnde ſequitur:{ At Ieſus audiens ait: non eſt op' valentibus medicus, ſed male habentibus.} RABA. Seipſum medicum dicit, q miro medicandi genere pp iniquitates noſtras vulneratus eſt, vt vulnus peccatorum noſtrorum ſanaret. Sanos quidem eos appellat, qui ſuam volētes ſtatuere iuſtitiam, veræ Dei iuſtitiæ ſubiecti non ſunt. Male habētes eos vocat, qui ſuæ fragilitatis conſcientia deuicti, nec per legem iuſtos ſe iuſtificari, pœnitendo ſe ſubmittunt gratiæ Dei. CHRY. in Homil. Poſtquā a cōibus opinionibus eos allocutus eſt, alloquitur eos ex ſcripturis cum dicit:

dicus, ſed male habētibus. Eūtes aūt diſcite qd eſt, miſericordiā volo & nō ſacrificiū. Non.n.veni vocare iuſtos, ſed peccatores.

c Tunc acceſſerunt ad eum diſcipuli Ioannis, dicentes: Quare nos, & Phariſæi ieiunamus frequenter, diſcipuli autem tui non

{ Euntes aūt diſcite quid eſt, miſericordiā volo, & non ſacrificiū:} HIERO. De Propheta.ſ. Oſeæ ſumens teſtimoniū ſugillat ſcribas, & Phariſæos, q ſe iuſtos æſtimantes, pctōrum & publicanorū conſortia declinabant. CHRY. in Homil. Ac ſi dicat: Cur accuſatis me, qm pctōres corrigo? ergo & Deum patrem ex hoc incuſate. Sicut.n.ille vult pctōrum emendationem, ita & ego. & ſic oſtendit non ſolum non eſſe prohibitum quod incuſabant, ſed & ſm legem maius eſſe ſacrificio. non.n.dixit. Miſericordiam nolo & ſacrificium: ſed hoc iniunxit, illud aūt eiecit. GLO. Non tñ deſpicit De' ſacrificiū, ſed ſacrificiū ſine miſericordia. faciebāt aūt Phariſæi ſæpe ſacrificia in templo, vt iuſti apparerent coram populo, ſed nō exercebant miſericordiæ opera, in quibus probatur vera iuſtitia. RABA. Admonet itaq; eos, vt p opera miſericordiæ ſibimetipſis ſupernæ miſericordiæ præmia requirant, & non contemptis pauperum neceſſitatibus per oblationem ſacrificiorum ſe Deo placere confidant. vnde dicit:{ Euntes}.ſ.a temeritate ſtultæ vituperationis, ad diligentiorem ſcripturæ ſuæ meditationem, quæ miſericordiam maxime commēdat. vnde & ſuū de miſericordia exemplum eis proponit dicens:{ Non.n.veni vocare iuſtos, ſed pctōres.

Lib.2.c.27. AVG. de Con.euan. Lucas addidit: In pniam. quod ad explanandā ſniam valet, ne quiſquam pctōres ob hoc ipſum, ꝙ pctōres ſūt, diligi arbitraretur a Chriſto, cum & illa ſimilitudo de ægrotis bene intimet quid uelit Deus vocando pctōres, tanquā medicus ægros. utique ut ab iniquitate, tanquam ab ægritudine ſalui fiant, quod fit per pniam. HILA. Oibus aūt Chriſtus venerat, quo ergo nō ſe iuſtis uenīſſe dicit? Erant ergo quibus neceſſe non erat, ut ueniret, ſed nemo iuſtus ex lege eſt: oſtendit ergo inanem iuſtitiæ iactantiam, quia ſacrificijs infirmis ad ſalutē, miſericordia erat uniuerſis in lege poſitis neceſſaria. CHRY. in Homi. unde ironice uidetur ad eos loquens, ſicut cū dr. Ecce iam Adā factus eſt quaſi unus ex nobis. Qm.n. nullus iuſtus erat in terra, Paulus ſignificat I dicens. Oēs peccauerunt, & egent gloria Dei. In hoc aūt & illos mitigauit qui uocati erant, qđ. Tm tenuo abominare pctōres, qui pp eos ſolos adueni. RABA. Vel quia iuſti erant, ſicut Nathanael, & Ioannes Baptiſta, non erant ad pniam inuitandi, uel. Non ueni uocare iuſtos falſos, qui de iuſtitia ſua gloriantur, ut Phariſæos, ſed illos qui ſe peccatores cognoſcunt. Per Matth. aūt & publicanorū uocationem fides Gentium exprimitur, qui prius mundi lucris inhiabant, & nunc ſpiritualiter cum Dño reficiuntur, per ſuperbiam Phariſæorum, inuidia Iudæorum de ſalute Gentium. Vel Matthæus ſignificat hominem terrenis lucris inhiantem, quē uidet Ieſus, dum oculo miſericordiæ reſpicit. Matthæus enim interpretatur donatus, Leuita aſſumptus: pœnitens autem a maſſa perditorum aſſumitur: & gratia Dei eccleſiæ donatur. Et ait illi Ieſus: Sequere me, uel per prædicationem, uel per ſcripturæ admonitionem, uel per internam inſpirationem.

c ¶ GLO. Cum de conuiuio peccatorum, & de participatione reſpondiſſet eis, de comeſtione eum aggrediuntur. unde dicit. K {Tunc acceſſerunt ad eum diſcipuli Ioannis dicentes: quare nos, & Phariſæi ieiunamus frequenter: diſcipuli autē tui non ieiunant?} HIERO. Superba interrogatio, & ieiunij reprehendenda iactantia, nec poterant diſcipuli Ioannis non eſſe ſub uitio, qui iungebantur Phariſæis, quos a Ioanne nouerant condemnatos, & calumniabantur eum, quem ſciebant magiſtri uocibus prædicatum. CHRY. in Homil. Quod autem dicunt tale eſt. Ex quo tu ut medicus hæc facis, ſed cur diſcipuli tui dimittentes ieiuniū, talib' menſis accedunt? deinde incuſationem ex cōparatione augent uolentes: primo ſeipſos ponunt: & deinde Phariſæos. ieiunabant illi quidē a lege diſcedentes, ſicut & Phariſæus dixit: Ieiuno bis in ſabbato: iſti autem a Ioanne. RABA. Ioannes enim uinum & ſiceram non bibit, quod abſtinentiæ meritum non auget, cui nulla eſt potentia naturæ. Dominus autem qui peccata poteſt condonare, cur a peccatoribus mendicantibus declinaret, quos abſtinentibus poterat facere iuſtiores? Ieiunat autem Chriſtus, ne præceptum declines, manducat autem cum pctōribus, ut gratiam & pote- Hom.31.

Lib.2.c.27. & poteſtatem intelligas. AVG. de con.Euan. Sed cū Matthæus A tantum diſcipulos Ioannis hoc dixiſſe perhibeat, verba, quæ apud Marcum leguntur, magis indicant alios hoc dixiſſe, de alijs, ideſt, conuiuas de diſcipulis Ioannis & Phariſæis, quod Lucas euidentius expreſſit, qui alios de alijs dixiſſe narrauit. vnde ergo Matthæus dicit:{ Tunc acceſ.ad eum diſ.Io.} niſi quia & ipſi aderant, & omnes certatim, vt quiſque poterat, hoc obiecerunt. CHRY. in Hom. Vel Lucas dicit, ꝙ Phariſæi hoc dixerunt, hic dicit, ꝙ diſcipuli Ioannis, q a Phariſæi illos ſecū acceperunt ad dicendum, qđ poſtea in Herodianis fecerunt. Sed conſiderandum, quòd quan-

ieiunant? Et ait illis Ieſus, Numquid poſſunt filij ſponſi lugere, quàmdiu cum illis eſt ſponſus? Venient autem dies, cum auferetur ab eis ſponſus, & tunc ieiunabunt. Nemo autem immittit commiſſuram panni rudis in veſtimentum vetus. Tollit enim plenitudinem eius a veſtimento, & peior ſciſſura fit. Neque mittunt vinum nouum in vtres B veteres. Alioquin rumpuntur vtres, & vinum effunditur, & vtres pereunt. Sed vinum nouum in vtres nouos mittunt, & ambo conſeruantur.

d Hęc illo loquente ad eos, ecce princeps vnus acceſsit, & adorabat eum dicens, Domine, filia mea modo defuncta eſt, ſed veni impone manum tuam ſuper eam, & viuet. Et ſurgens Ieſus

do pro extraneis, ſicut pro publicanis ſermo erat, vt eorum turbatam mitiget animam vehementius exprobrantes incuſauit. vbi autem diſcipulos conuitiabantur cum manſuetudine reſpondet. vnde ſequitur:{ Et ait illis Ie. Numquid poſſunt fi.ſpon.lugere, q̃diu cum illis eſt ſponſus?} Primo quidem ſeipſum medicum vocauerat, hic autem ſponſum, in memoriam reducens verba Ioannis quæ dixit: Qui habet ſponſam ſponſus eſt. HIERO. Sponſus Chriſtus eſt, ſponſa autē Eccleſia. de hoc ſpirituali connubio Apoſtoli ſunt creati, qui lugere non poſſunt { tamdiu ſponſum in Thalamo vident, & ſciunt ſponſum eſſe cum ſponſa. Quando vero tranſierunt nuptiæ, & paſſionis ac reſurrectionis tempus aduenerit, tunc ſponſi filij ieiunabūt. Et hoc eſt quod ſubditur: Veniēt autē dies, quando aufe.ab eis ſpon.& tunc ieiunabunt. CHRY. C in Hom. Quod autem dicit tale: eſt, gaudij eſt præſens tempus & lætitiæ, non ergo introducenda ſunt triſtia, etenim ieiunium triſte eſt non naturaliter, ſed iſtis qui imbecillius adhuc diſpoſiti ſunt. his enim qui ſapientiam contemplari deſiderant, delectabile eſt. vnde ſecundum opinionem illorum hoc dixit, per hoc autem monſtrat, quòd non gulæ erat quod fiebat, ſed diſpenſationis cuiuſdam. HIERO. Nonnulli autem putant iccirco dies.40. paſſionis ieiunia debere committi, licet ſtatim dies Pentecoſtes, & Spirituſſanctus veniens inducat nobis feſtiuitatem. Ex huiuſmodi occaſione teſtimonij Mōtanus, Priſca, & Maximilla, etiam poſt Pentecoſten faciunt quadrageſimam, quòd ablato ſponſo, filij ſpōſi debeant ieiunare, eccleſię autem conſuetudo ad paſſionem Domini, & reſurrectionem per humilitatem carnis venit, vt ſpiritalis ſagina ieiunio corporis præparemur. CHRY. in Hom. Rurſus autem a communibus cōfirmat hunc ſermonem, cum ſubdit:{ Nemo autem mittit commiſſuram panni rudis, in veſtimentum ve- D tus. tollit enim plenitudinē eius a veſtimēto, & peior ſciſſura fit,} quaſi diceret, nondum effecti ſunt fortes mei diſcipuli, ſed adhuc multa indigent condeſcenſione, nōdū ſunt per ſpiritum renouati. Sic autem diſpoſitis non oportet grauedinem imponere præceptorum, hoc autem dixit, regulam dans ſuis diſcipulis, vt diſcipulos ex vniuerſo orbe terrarum, cum manſuetudine ſuſcipiant. REMI. Veſtimentum vetus diſcipulos vult intelligi, quia nondum erant per omnia innouati. Pannum rudē, ideſt nouum, appellat nouam gratiam, ideſt Euangelicam doctrinam, cuius quædam particula eſt ieiunium: & ideo non conueniebat vt ſeuiora præcepta ieiunij illis committerentur, ne forte auſteritate ieiunij frangerentur, & fidem perderent quam habebant. ideo ſubdit:{ Tollit enim plenitudinem eius a veſtimento, & peior ſciſſura fit. GLO. Quaſi d. Ideo rudis pannus, ideſt nouus non debet poni in veſtimento veteri, quia tollit ſæpè a veſtimento plenitudinem eius, i. perfectionem, & tunc fit peior ſciſſura. Graue enim onus rudi iniu E ctum, illud boni quod prius inerat ſæpe deſtruit. REMI. Duabus autem ſimilitudinibus poſitis, ſ. nuptiarum, & de panno rudi, & de veſtimēto veteri, nunc tertiā addit ſimilitudinē de vtribus & de vino.{ Neque mittunt vinū nouum in vtres veteres.} Vtres veteres appellat ſuos diſcipulos, qui nōdum perfecte erant innouati. Vinum nouum appellat plenitudinem Spirituſſancti, & profunda cæleſtium myſteriorum, quæ tunc diſcipulli ferre non poterant, ſed poſt reſurrectionem vtres noui facti fuerunt, & vinum nouum receperunt, quando Spirituſſanctus repleuit corda eorum. Vnde quidam dixerunt: Omnes iſti muſto pleni ſunt. CHRY. in Ho. Hinc & nos cauſam docuit humilium verborum, quæ continuo ad eos dicebat, propter imbecillitatem ipſorum. HIERO. Vel aliter: Per veſtimentum vetus & vtres veteres debemus intelligere ſcribas & Phariſæos. plagula veſtimenti noui & vinum nouum præcepta Euangelica ſentienda, quæ non poſſunt ſuſtinere Iudæi, ne maior ſciſſura fiat, tale quid & Galatę facere cupiebant, vt cum

A Euangelio legis præcepta miſcerent, & in vtribus veteribus mitterent vinum nouum. Sermo igitur euangelicus Apoſtolis potius quàm Scribis & Phariſæis eſt infundendus, qui maiorum traditionibus deprauati, ſynceritatem præceptorum Chriſti non poterāt cuſtodire. GLO. Per hoc ergo ſignificat, quòd Apoſtoli non erant in veterib' obſeruantijs detinendi, quos oportebat gratiæ nouitate perfundi. AVG. in Ser. de quadrageſima. Vel aliter. Omnis qui recte ieiunat, aut animam ſuam in gemitu orationis & caſtigatione corporis humiliat, aut illecebras carnales ſpiritalis ſapientiæ delectatione ſuſpendit: de vtroque autem ieiunij genere dominus hic reſpondet. Nam de primo, quod habet animæ humiliationem dicit:{ Nō poſſunt filij ſponſi lugere.} De illo qui habet epulum mentis, conſequenter locutus eſt dicens: Nemo mittit cōmiſſuram panni rudis. Deinde quia ſponſus ablatus vtique nobis eſt, lugendum eſt. Et recte lugemus, ſi flagramus deſiderio eius. Beati quibus licuit eum ante paſſionem tunc habere præſentem: interrogare ſicut vellent: audire ſicut deberent, illos dies concupierunt videre patres ante aduentum eius, neque viderunt, quia in alia diſpenſatione ſunt ordinati, per quos venturus annunciaretur, non a quibus veniens audiretur: in nobis autem illud impletum eſt, quod ipſe dicit: Venient dies, quando deſiderabitis videre vnum de diebus iſtis, & non poteritis. Quis ergo hic non lugebit, C qui non dicat, factę ſunt mihi lachryme meæ panes die ac nocte dū dicitur mihi quotidie, vbi eſt deus tuus? Merito ergo apoſtolus cupiebat diſſolui & eſſe cum Chriſto. AVG. de Con.euan. Quod ergo dixit Matthæus. Lugere, vbi Marcus & Lucas dicunt ieiunare, ſignificat de tali ieiunio dominum locutum, quod pertinet ad humilitatem tribulationis, vt illud alterum quod pertinet ad gaudium mentis in ſpiritalia ſuſpēſæ, & ob hoc alienatæ a corporalibus cibis: poſterioribus ſimilitudinibus ſignificaſſe intelligatur, id oſtendens ꝙ circa corpus occupatis, & ob hoc veterem ſenſum habentibus, hoc genus ieiunii nō congruat. HIL. Myſtice vero, ꝙ præſente ſponſo ieiunandi neceſſitatem diſcipulis non eſſe, reſpōdet præſentiæ ſuæ gaudium. & ſacramentum ſancti cibi edocet, quo nemo ſe præſente. i. in conſpectu mentis, Chriſtum continēs indigebit, ablato autem ſe, ieiunaturos eſſe dicit, quia omnes non credentes reſurrexiſſe Chriſtum, habituri non eſſent cibum vitæ. In fide enim reſurrectionis ſacramentum panis cæleſtis accipitur. Lib.2.c.27.

D HIERO. Vel cum propter peccata a nobis receſſerit, tunc indicendum eſt ieiunium, tunc luctus eſt recipiendus. HILA. Ponit etiam exempla, quibus oſtendit infirmitates vetuſtate peccatorum & animas & corpora nouæ gratiæ ſacramenta non capere. RABA. Cum autem datę ſint diuerſę ſimilitudines ad idē, differunt tamen: veſtis.n.qua foris tegimur, opera bona ſignificat quæ foris agimus, vinū quo intus reficimur, feruor eſt fidei & charitatis quo intus reformamur.

d CHRY. in hom. Poſt ſermones opus adiunxit, in quo amplius phariſæi obſtruerentur, eo ꝙ qui aduenit ad miraculum petendū, Archiſynagogus erat, & luctus magnus, quia puella vnigenita erat, & 12. annorum quando incipit eſſe flos ætatis, & ideo dicitur. { Hæc illo loquente ad eos, ecce princeps vnus acceſſit.} Hom.32.

AVGVST. de Con.euang. Dicunt autem hoc & Marcus, & Lucas, ſed ab iſto ordine iam recedunt. eo enim loco hoc inſerunt, vbi poſt expulſa dæmonia & in porcos miſſa, tranſfretando redit a E regione Geraſenorū. Et per hoc quod Marcus dicit, intelligendum eſt hoc factum eſſe, poſtquam venit rurſus Ieſus transfretū, ſed quantum poſt, non apparet. niſi autem fuiſſet aliquod interuallum, non eſſet quando fieret, quod narrat Matthæus in conuiuio domus ſuæ, poſt hoc factum continuo ſequitur de Archiſynagogi filia. Si enim loquente eo de pāno nouo & vino nouo, acceſſit princeps, nihil aliud factorum dictorumque eius interpoſitum eſt, in narratione autem Marci patet locus, vbi alia interponi poterunt. Similiter autem & Lucas non renititur Mattheo. quod.n. adiunxit. Et ecce vir cui nomen erat Iairus, non continuo accipiendum eſt factum, ſed poſt illud de conuiuio publicanorū, vt narrat Mattheus dicens. {Hæc illo loquente ad eos, ecce princeps} .ſ. Iairus archiſynagogus { acceſſit & adorabat eum dicens. Domine, filia mea modo defuncta eſt.} Conſiderandum eſt autem, ne repugnare videatur quod alii duo euangeliſtæ morti iam proximam, non tamen mortuam eam dicant uſque adeo, vt dicant ueniſſe poſtea, qui mortuam nunciarent, & ob hoc non debere vexari magiſtrum, Lib.2.c.28.